

**Uwaga
aktywiści partyjni!**

Dzisiaj (4 stycznia br.) o godz. 16-tej w komitetach powiatowych miejskich i dzielnicowych PZPR odbędą się narady aktywu w sprawie Uchwały Rządu z dn. 3 stycznia br.

W MIASTACH: proszeni są o przybycie członkowie KP (KM, KD), sekretarze i członkowie egzekutyw (podstawowych organizacji partyjnych) z zakładów pracy, przewodniczący rad zakładowych, dyrektorzy zakładów i prelegenci.

W POWIATACH: sekretarze podstawowych organizacji partyjnych z zakładów pracy, dyrektorzy i przewodniczący rad zakładowych, sekretarze z KZ PGR, POM, prelegenci i aktywni nauczyciele.

Proletariusze wszystkich krajów łączcie się!

Cena 20 gr

Nowiny Rzeszowskie

ORGAN KW POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Rok V Nr 4 (1113)

Rzeszów, niedziela 4 stycznia 1953 r.

Ratalna sprzedaż węgla i innych materiałów opałowych

WARSZAWA (PAP). Uchwała opałowych przygotowania się 14. Prezydium Rządu z dnia 3 stycznia br. zobowiązuje ministerstwo Handlu Wewnętrznego do zezwolenia w okresie między 4. I. a 31. III. br. na ratalną sprzedaż węgla, koksu, brykietów, półkoksu i koksu pogazowego pracownikom społecznych zakładów pracy i Instytutów, których zarobek miesięczny nie przekracza 900 zł. Pozostałość płatna jest w dwóch ratach miesięcznych. Przepisy normujące sprzedaż węgla, koksu itp. w strefie miejskiej (DBO) i wiejskiej na przedsiębiorstwa handlowe (GSP-nie) pozostają nadal w prowadzonej sprzedaży środków mocy.

Uchwała Rady Ministrów z dnia 3 stycznia 1953 r.

w sprawie zniesienia bonowego zaopatrzenia, regulacji cen, ogólnej podwyżki płac i zniesienia ograniczeń w handlu nadwyżkami produktów rolniczych

Szybki rozwój przemysłu i wielki rozmach budownictwa w naszym kraju — to niezaprzeczalna zdobycz narodu polskiego, to wynik obalenia władzy kapitalistów i obszarników, to skutek wielkich przeobrażeń, których dokonał polski lud pracujący miast i wsi pod przewodnictwem klasy robotniczej.

Podstawą pomyślnego rozwoju naszego kraju jest gospodarka planowa władzy ludowej. Przyczynia się ona do szybkiego wzrostu kultury i materialnego dobrobytu całej ludności. Nieprzerwanie wzrasta ludność miast i w pierwszym rzędzie — klasa robotnicza. Wielotysięczne rzesze młodzieży wiejskiej przechodzą co roku do pracy w przemyśle, we wszystkich działach gospodarki, w urzędach — lub też wraz z młodzieżą robotniczą zaspokajają wszystkie uczelnie, przygotowując się do przyszłej pracy. Jest to wielce doniosły dla przyszłości narodu, dla uprzemysłowienia Polski i wzrostu jej siły jej bogactw — ruch ludności, która szybko podnosi swe kwalifikacje, swą wiedzę, rozwija swe talenty i uzdolnienia.

Ale Polska Ludowa znajduje się jeszcze w początkowym etapie swej wielkiej przebudowy gospodarczej i społecznej. Nie wykorzystaliśmy jeszcze do gruntu pozostałości kapitalizmu. Istnieje jeszcze, a nawet w pewnych okresach wzmagają się, działania elementów kapitalistycznych, spekulacji, kułaków, przekupniów, darmozjadów i szkodników, przywykłych żerować na trudnościach w zaopatrzeniu ludności, na szukaniu łatwych dochodów ze spekulacji na towarach, na pogoni za wszelkimi źródłami wyzysku cudzej pracy. Z elementami tymi władza ludowa musi prowadzić nieustanną walkę.

Wykonaliśmy dopiero połowę zadań naszego pięcioletniego planu 6-letniego. Nie przezwyciężyliśmy jeszcze wielu trudności i przeszkód, które są nieuniknione w pierwszym okresie wielkich przeobrażeń, jakie dokonywują się w naszym kraju.

Jedną z największych trudności, dla przezwyciężenia której trzeba jeszcze wysiłków kilku lat, jest nierównomierny i zbyt wolny rozwój rolnictwa w porównaniu z przemysłem. Rozwój gospodarczy naszego kraju stawia również przed rolnictwem wysokie i odpowiedzialne zadania. Potrzeba nam więcej surowców rolniczych, więcej zbóż, lnu, rzepaku, buraków dla zakładów przetwórczych. Potrzeba również wię-

cej trzody, bydła, ptactwa, ryb, mąki, kasz, kartofli, warzyw, owoców, wełny, mleka, skór dla zaspokojenia szybko rosnących potrzeb mas pracujących.

Ale rolnictwo nasze, w którym dotychczas mają przewagę drobne i zacofane technicznie gospodarstwa indywidualne, nie nadąża za wzrostem tych potrzeb. Wykorzystują to żerujący na tych trudnościach spekulanci i kułacy, którzy w okresie suszy 1951 r. i jej późniejszych skutków, doprowadzili do znacznego wywindowania cen wolnorynkowych na te produkty rolne, którymi państwo nie rozporządzało w dostatecznej ilości. Wyśrubowanie cen wolnorynkowych na produkty rolne wzmocniło znacznie zdolność nabywców spekulacyjnych i kułackich elementów na wsi i zwiększyło poważnie z kolei nacisk tych warstw na ważniejsze towary przemysłowe.

Spekulanci wykupywali w sklepach państwowych artykuły powszechnego użytku w celach dalszej sprzedaży, co — rzecz jasna — utrudniało zaopatrzenie

w te artykuły ludności pracującej. Stwarzało to groźbę znacznego obniżenia poziomu życiowego mas pracujących.

W celu zabezpieczenia interesów ludności pracującej Rząd wprowadził system bonowy w sprzedaży mięsa, tłuszczów, cukru i mydła. Przejściowe wprowadzenie systemu bonowego okazało się słuszne, ponieważ dało możliwość zaopatrzenia ludności pracującej w podstawowe artykuły spożywcze.

System bonowy, oddając usługi w pierwszym okresie jako tymczasowy środek zaradczy, ma jednak coraz ostrzej i dotkliwiej zarysowujące się cechy ujemne. Nie potrafi on zabezpieczyć klasy robotniczej przed zmniejszeniem jej siły nabywczej na skutek wzrostu cen rynkowych na artykuły nie objęte bonami i nie daje perspektywy trwałej i systematycznej poprawy jej sytuacji materialnej. System bonowy ogranicza swobodne nabywanie towarów przez pracowników i tym samym zmniejsza bodźce ekonomiczne wzrostu wydajności pra-

cy, przez co hamuje wzrost produkcji przemysłowej i wzrost poziomu życiowego ludności pracującej. System bonowy powoduje marnotrawstwo i przerosty biurokratyczne, sprzyja nadużyciom w handlu oraz zwiększa koszty obrotu.

Samo jednak zniesienie systemu bonowego nie wystarczy do wyrugowania spekulacji, do uporządkowania obrotu towarowego między wsią i miastem, do polepszenia w sposób trwały zaopatrzenia ludności pracującej. Konieczna staje się w obecnych warunkach bardziej szeroka i wszechstronna reforma obrotu towarowego na podstawie nowego poziomu cen i nowego zmienionego stosunku między cenami towarów przemysłowych i rolnych. Koniecznym jest utracenie spekulantom i przekupniom możliwości żerowania na różnicach cen, na dwóch ich różnych poziomach — państwowym i wolnorynkowym.

Pobierając na wolnym rynku wysokie ceny za artykuły spożywcze, elementy kułacko - spe-

kulacyjne wykupują równocześnie w handlu uspołecznionym towary, których ceny nie były zmieniane od szeregu lat, odgradzając tym samym ludność pracującą od tych towarów i działając na szkodę sojuszu robotniczo-chłopskiego, przechwytyując część dochodów klasy robotniczej.

Szczególnie jaskrawo występuje niewłaściwość obecnego układu cen chleba i artykułów mącznych. Niewspółmiernie niska, w stosunku do cen innych towarów, np. do ceny mięsa i tłuszczów na wolnym rynku, cena chleba powoduje masowy wykup chleba na wypasanie trzody chlewnej, a więc ogromne jego marnotrawstwo. W tych warunkach mimo ciągłego i poważnego wzrostu ilości wypiekanego pieczywa, powstają w niektórych ośrodkach kraju zakłócenia w regularnym zaopatrzeniu ludności w chleb. Podobnie, ustalone na niskim poziomie, pasażerskie taryfy kolejowe ułatwiają korzystanie z komunikacji kolejowej handlarzom i spekulantom, powodując przeciążenie komunikacji osobowej i utrudnienia dla ludności pracującej.

Taki stan rzeczy wymaga — niezależnie od zniesienia systemu bonowego — równoczesnego wprowadzenia jednolitych cen państwowych oraz ogólnej regulacji układu cen, zgodnie z przemysłowym charakterem kraju. Jest to konieczne dla uporządkowania stosunków w handlu, poprawy w zaopatrzeniu ludności pracującej i zapewnienia dalszego szybkiego rozwoju gospodarczego kraju.

Lepszy urodzaj zbóż w roku ubiegłym, wzrost pogłowia zwierząt rzeźnych oraz wzrost produkcji przemysłu socjalistycznego stwarzają obecnie zarówno możliwość zniesienia zaopatrzenia bonowego jako też przejścia — w interesie gospodarki narodowej i ludności pracującej — do wolnej i nieograniczonej sprzedaży artykułów spożywczych po jednolitych cenach — przy utrzymaniu obowiązkowych dostaw.

Jednocześnie w imię interesów klasy robotniczej i w trosce o jej stopę życiową niezbędne jest przeprowadzenie, łącznie z regulacją cen, ogólnej odpowiedniej podwyżki płac, emerytur, zasiłków rodzinnych i stypendiów, tak aby przy stałym wzroście wydajności pracy, stopa życiowa klasy robotniczej ulegała ciągłej poprawie.

Rozszerzenie przez państwo dostaw obowiązkowych na najważniejsze produkty roślinne i hodowlane oraz uspra-

W interesie Polski i jej obywateli

OGROMNE są osiągnięcia narodu polskiego w walce o siłę i wielkość naszej Ojczyzny. Skupiony we Froncie Narodowym pod kierownictwem swej przewodniczącej PZPR naród nasz pokonał już niejedną przeszkodę. Przewycięził on w uporczywej walce trudności gospodarcze i zadaje skuteczne ciosy wrogowi klasowemu usiłującemu przeszkodzić w dźwignięciu naszej Ojczyzny wwyż, w budowaniu podstaw socjalizmu w naszym kraju.

Przeprowadzona obecnie na podstawie uchwały Rządu z dnia 3 stycznia br. regulacja cen, podwyżka płac i zniesienie ograniczeń w handlu zmierzają do radykalnego uzdrowienia stosunków rynkowych, do stabilizacji, zadaje śmiertelny cios spekulacji i toruje drogę systematycznej poprawie warunków bytu ludzi pracy.

Przeszło rok temu przeżyliśmy poważne trudności w zaopatrzeniu klasy robotniczej w takie artykuły pierwszej potrzeby, jak mięso, tłuszcze, kartofle. Jak wiadomo, Rząd nasz nie odniósł się obojętnie do potrzeb szerokiej masy. Wprowadził on system obowiązkowych dostaw podstawowych artykułów produkcji rolnej. Obowiązkowe dostawy stanowią stały wkład wsi do ogólnonarodowego dzieła budowy socjalizmu i pozwalają zaspokoić podstawowe potrzeby aprowizacyjne miast. Przez ustanowienie bonowej sprzedaży niektórych deficytowych artykułów Rząd obronił klasę robotniczą i inteligencję przed skutkami rozwydrzonej spekulacji. Jakkolwiek środki te spełniły w zasadzie swoje zadanie, nie mogły one jednakże w sposób trwały usunąć ani trudności ani ich źródeł, a co jest szczególnie ważne — zlikwidować spekulacji.

Machinacje spekulantów objęły również towary przemysłowe. Wiele z nich, jak białe płótno, miska, władra były praktycznie nie do nabycia dla ludzi pracy bez splacenia uciążliwego haraczu elementom wrogim, grasującym na czarnym rynku.

Przedmiotem szczególnego ataku stał się ostatek chleba. Niska cena tego artykułu w zestawieniu z jego wartością i z ceną wolnorynkową żyta i mięsa powodowała, że spekulant wiejski skupował masowo po niskiej cenie chleb w miastach i spasał nim bydło, a oszczędzone zboże oraz mięso z hodowli sprzedawał po cenach spekulacyjnych.

W rezultacie wytworzonej przez elementy kułacko-spekulacyjne sytuacji na rynku nastąpiło, jak stwierdził Towarzysz Bierut „skrzywienie w podziale dochodu narodowego na niekorzyść klasy robotniczej ze szkodą dla państwa ludowego”. Stan ten nie mógł być dłużej tolerowany przez władzę ludową; kładzie mu kres uchwała Rządu z dnia 3 stycznia br. „System bonowy — głosi uchwała — oddając usługi w pierwszym okresie, jako tymczasowy środek zaradczy, ma jednak coraz ostrzej i dotkliwiej zarysowujące się cechy ujemne”. Nie potrafi on zabezpieczyć klasy robotniczej przed zmniejszeniem jej siły nabywczej i nie daje perspektywy trwałej i systematycznej poprawy jej sytuacji materialnej. System bonowy jest ponadto kosztowny i daje pole do wielu nadużyć.

Dzisiaj, gdy dzięki słusznej polityce naszego Rządu dysponujemy już odpowiednimi zapasami deficytowych artykułów dojrzała całkowicie sprawa zniesienia systemu bonowego, szkodliwego dla dalszego rozwoju gospodarki narodowej i dla systematycznej poprawy bytu ludzi pracy. Nadszedł więc właściwy moment dla wprowadzenia powszechnej wolnej sprzedaży artykułów pierwszej potrzeby.

Samo zniesienie sprzedaży bonowej nie może jednakże zabezpieczyć szerokiej masy konsumentów przed rujnującymi skutkami spekulacji. Pozostawienie bowiem dotychczasowych niskich cen bonowych na artykuły pierwszej potrzeby spowodowałoby — po zniesieniu bonów — zniknięcie towarów z półek sklepowych i pojawienie się go na czarnym rynku po cenach spekulacyjnych. Aby uchronić ludzi pracy przed tym niebezpieczeństwem Rząd nasz był zmuszony do takiego uregulowania poziomu cen na artykuły pierwszej potrzeby, aby nie opłacało się nikomu masowo ich wykupywanie i co za tym idzie, aby żaden nabywca nie był zmuszony do poszukiwania ich u spekulanta. Zgodnie z prawami ekonomicznymi rządzącymi w naszej gospodarce taki stan nastąpi, gdy ceny będą odpowiadały istniejącemu faktycznie stosunkowi masy towarowej do siły nabywczej ludności. W myśl tego ceny na mięso i tłuszcze zostały ustalone na poziomie

(Dokończenie na str. 3)

(Ciąg dalszy na str. 2)

Uchwała Rady Ministrów z dnia 3 stycznia 1953 r. w sprawie zniesienia bonowego zaopatrzenia, regulacji cen, ogólnej podwyżki płac i zniesienia ograniczeń w handlu nadwyżkami produktów rolniczych

(Ciąg dalszy ze str. 1)

wnienie tych dostaw było nieodzownym krokiem dla zapewnienia trwałego i nie podlegającego zakłóceniom zaopatrzenia w te produkty ludności miejskiej. Obowiązkowe dostawy stanowią obecnie jedną z głównych form współdziałania mas chłopskich w tworzeniu środków, przeznaczonych na rozwój naszej gospodarki narodowej, na uprzemysłowienie naszego kraju, na wzmocnienie siły obronnej państwa.

Klasa robotnicza w daleko większej mierze uczestniczyła dotychczas przez swą pracę w tworzeniu środków, które szły na uprzemysłowienie i rozbudowę gospodarki kraju. Zadaniem Rządu jest czuwać, aby podział dochodu narodowego odbywał się sprawiedliwie, aby w sposób właściwy obciążać poszczególne warstwy ludności kosztami rozbudowy gospodarki, która stanowi nasze dobro ogólnonarodowe i podstawę stałego rozkwitu kultury i dobrobytu całego społeczeństwa. Cel ten osiąga w poważnej mierze reforma obrotu towarowego, wprowadzona niniejszą uchwałą Rządu.

Ustala ona nowy stosunek cen między produktami rolnymi a przemysłowymi, uwzględniając istniejący układ cen wolnorynkowych, jednakże na nieco niższym poziomie. Inaczej bowiem nie można byłoby znieść istniejących ograniczeń w obrotach towaro-

wych między wsią a miastem i dotychczasowego systemu podwojonych cen na te same artykuły masowego spożycia.

Wraz z uporządkowaniem więc stosunków rynkowych należy, w interesie chłopów pracujących i zgodnie z ich życzeniami — mając na celu zwiększenie produkcji rolnej — znieść istniejące jeszcze ograniczenia wolnej sprzedaży przez chłopów nadwyżek produktów rolnych, pozostających po wykonaniu obowiązkowych dostaw. Będzie to miało poważny wpływ na podniesienie dochodowości gospodarstw rolnych.

Zniesienie systemu bonowego, regulacja cen i ogólna podwyżka płac oraz zniesienie ograniczeń w sprzedaży nadwyżek produktów rolnych przyczynią się do wzrostu wydajności pracy w przemyśle i rolnictwie, do lepszego zaopatrzenia ludności miejskiej w artykuły pochodzenia rolniczego, a pracującej ludności wiejskiej — w artykuły przemysłowe, do ograniczenia elementów kapitalistycznych, ukroczenia spekulacji, do umocnienia i zwiększenia siły nabywczej ludności pracującej miast i wsi, do zacieśnienia sojuszu robotniczo-chłopskiego, do stworzenia korzystniejszej bazy wyjściowej dla dalszego wzrostu gospodarki narodowej i stałej poprawy warunków materialnych ludności pracującej.

Rada Ministrów uchwała, co następuje:

I. Zniesienie systemu bonowego i regulacja cen

1 Z dniem 4 stycznia 1953 r. znosi się sprzedaż bonową mięsa i przetworów mięsnych, tuszyczek roślinnych i zwierzęcych, cukru, mydła i innych artykułów i wprowadza się wolną sprzedaż tych artykułów.

2 Z tymże dniem wprowadza się nowe jednolite ceny państwowe artykułów spożywczych i

1. Chleb żytni 60 proc.	za 1 kg	3,— zł
2. Mąka pszenna 50 proc.	za 1 kg	6,— zł
3. Kasza jęczmienna zwykła	za 1 kg	3,50 zł
4. Mięso wieprzowe w zależności od gatunku	za 1 kg	od 20 do 33,— zł
5. Mięso wołowe w zależności od gatunku	za 1 kg	od 10 do 32,— zł
6. Kielbasa zwyczajna	za 1 kg	27,— zł
7. Ślonina	za 1 kg	35,— zł
8. Cukier	za 1 kg	15,— zł
9. Kreton średniego gatunku	za 1 m	15,40 zł
10. Tkanina wełniana ubraniowa	za 1 m	153,— zł
11. Koszula męska bawełniana	za 1 szt.	62,— zł
12. Ubranie męskie wełniane średniego gatunku	za 1 szt.	610,— zł
13. Półbuty męskie skórzane na podszewie skórzanej	za 1 par	252,— zł
14. Mydło do prania	za 1 kg	20,— zł
15. Węgiel	za 100 kg	30,— zł
16. Nafta	za 1 litr	4,— zł

3 Pozostawia się na dotychczasowym poziomie czynsze mieszkaniowe, opłaty za wodę i kanalizację, opłaty za korzystanie ze środków komunikacji miejskiej (tramwaje, autobusy, trolejbusy), opłaty szpitalne, ceny biletów kinowych, teatralnych i innych widowiskowych, a także bibliotecznych i muzealnych.

Pozostawia się również bez zmian ceny szeregu artykułów, jak materiały budowlane (cement, cegła, papa, lepek, wapno

itp.), wyroby ceramiczne (porcelana, porcelit, fajans), wyroby ze szkła, artykuły muzyczne, jubilerskie i optyczne, artykuły kosmetyczne, ceny książek, w tym podręczników szkolnych, zabawki popularne, niektóre artykuły kolonialne, jak herbata, ryż itp.

4 Osobowe i bagażowe taryfy przewozowe dla wszystkich rodzajów komunikacji (z wyjątkiem komunikacji miejskiej i śląskich linii tramwajowych), ulegają zgodnie z zarządzeniami mi-

nistrów resortowych — podwyżce z tym, że równocześnie wprowadza się w autobusach międzymiastowych ulgowe przejazdy pracownicze według taryfy o 20 proc. niższej od taryfy normalnej obowiązującej przed 4 stycznia 1953.

Taryfy dla usług pocztowych telekomunikacyjnych podwyższa się średnio o 25 proc.

5 Opłaty za prąd elektryczny i gaz ulegają podwyższeniu o 30 proc.

6 Ceny usług rzemieślniczych (krawieckie, szewskie, fryzjerskie itp.), świadczonych zarówno przez spółdzielnie pracy jak i indywidualnych rzemieślników, nie mogą być podwyższone więcej niż o 20 proc.

7 Ceny dzienników w sprzedaży kioskowej podwyższa się o 5 gr. Ceny innych wydawnictw periodycznych ustali odrębne zarządzenie.

górniczych; dla samodzielnych pracowników nauki oraz dla zakładów i osób, określonych odrębnym zarządzeniem.

8 Wypłacany w niektórych gałęziach gospodarki narodowej jednolity dodatek wyrównawczy w wysokości zł 0,21 na godzinę, włącza się z dniem 4 stycznia 1953 r. do płacy podstawowej przed przeliczeniem jej na nowe stawki.

9 Szczegółowe instrukcje o sposobie przeliczenia stawek podstawowych oraz o ustaleniu wysokości wynagrodzeń wypłacanych w procentach od obrotu i innych składników wynagrodzeń pracowników oraz stawek wypłacanych za pracę wykonywaną przez osoby nie zatrudnione na podstawie umowy o pracę — zostaną wydane odrębnie.

10 Nowe tabele płac podstawowych (zasadniczych) podlegają zarejestrowaniu w rejestrze, prowadzonym przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego. Tabele nie zarejestrowane do dnia 31. I. 1953 r. uznane będą za nieposiadające mocy prawnej. Rejestracja nie dotyczy tabel ogłoszonych w trybie rozporządzeń, względnie uchwał Rady Ministrów.

11 a) Środki przeznaczone na wypłatę w 1953 r. rent, emerytur i innych zaopatrzeń i zasiłków z Funduszu Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej i Ministerstwa Kolei, podwyższa się średnio o ok. 46% z tym, że poszczególne rodzaje rent i emerytur ulegają następującej przeciętnej podwyżce:

renty nowe	— o ok. 48%
renty dawne	— o ok. 56%
renty b. Spółki Brackiej	— o ok. 46%
emerytury państwowe	— o ok. 47%
emerytury kolejowe	— o ok. 49%
renty z Karty Górnika	— o ok. 25%
renty wojskowe i wojenne	— o ok. 53%
renty na dzieci i sieroty	— o ok. 47%
pozostałe renty	— o ok. 37%

1 Podstawowe (zasadnicze) płace pracowników zatrudnionych na podstawie umowy o pracę w uspołecznionych zakładach pracy lub na podstawie stosunku służbowego, podwyższa się z dniem 4 stycznia 1953 r. w następujący sposób:

a) przy płacy podstawowej (zasadniczej) wynoszącej do 2,31 zł na godzinę (do 462 zł miesięcznie) — płaca podstawowa ulega podwyżce w granicach od 40 proc. do 27,7 proc.;

b) przy płacy podstawowej (zasadniczej) wynoszącej od 2,32 zł na godz. do 4,62 zł na godz. (od 463 zł do 924 zł miesięcznie) — podwyżka wynosi od 27,7 proc. do 21,3 proc.;

c) przy płacy podstawowej (zasadniczej) wynoszącej od 4,63 zł na godz. do 7,70 zł na godz. (od 925 zł do 1540 zł miesięcznie) — podwyżka wynosi od 21,3 proc. do 12 proc.;

d) przy płacy podstawowej (zasadniczej) wynoszącej ponad 7,70 zł na godz. (1540 zł miesięcznie) — podwyżka wynosi średnio 12 proc.;

e) dodatki funkcyjne, służbowe i lokalne podwyższa się jednolicie o 20 proc.

2 Istniejący obecnie stosunek stawek akordowych do podstawowych stawek godzinowych nie ulega zmianie. Pozostają również w mocy wszelkie postanowienia, dotyczące procentowego stosunku premii do wynagrodzenia zasadniczego.

3 Z dniem 4. I. 1953 r. zmienia się skalę podatku od wynagrodzeń w ten sposób, aby po uwzględnieniu podwyżki płac zasadniczych i obniżki skali podatkowej, podwyżka ogólnych zarobków netto wyniosła od 40 proc. dla najniższej zarabiających — do 15 proc. dla najwyższych grup zarobkowych.

4 Ustala się, że wszelkie wypłaty na poczet miesiąca stycznia 1953 r. dokonane przed dniem 4. I. 1953 r., traktowane będą jako zaliczki na poczet wynagrodzenia należnego według nowych stawek i nowej skali podatkowej.

5 Pracownicy płatni z dołu, którzy przed dniem 4 stycznia 1953 r. otrzymali wynagrodzenie nie jako zaliczki na poczet wynagrodzenia należnego według nowych stawek i nowej skali podatkowej.

II. Podwyżka płac, emerytur, zasiłków i stypendiów

robku netto z miesiąca grudnia 1952 r. za każdy dzień dzielący dzień 4 stycznia 1953 r. od dnia najbliższej kolejnej wypłaty zarobku lub zaliczki na poczet wynagrodzenia, należnego za pracę wykonaną po 4. I. 53 roku.

6 Kwoty wypłacone po dniu 4. I. 1953 r. za pracę wykonaną przed 4. I. 1953 r., wyliczone na podstawie stawek obowiązujących przed dniem 4. I. 1953 r. — podlegają opodatkowaniu według starej skali podatkowej.

7 Nowe stawki płac podstawowych podwyższa się dodatkowo o 3% dla następujących grup pracowników (fizycznych i umysłowych) zatrudnionych:

w kopalniach węgla, rud i kruszców pod ziemią, przy gorących robotach w hutach żelaza i metali nieżelaznych; w odlewniach podległych Ministerstwu Hutnictwa; w prażalniach łupków; przy pracach wiertniczo-

b) Podwyżka, o której wyżej mowa, znajdzie zastosowanie do wszelkich wypłat z tytułu rent, emerytur i zasiłków przekazywanych z terminem wypłaty po dniu 3 stycznia 1953 r.

zasiłek na pierwsze dziecko	wynosi zł 65,—
zasiłek na drugie dziecko	wynosi zł 80,—
zasiłek na trzecie dziecko	wynosi zł 95,—
zasiłek na czwarte i następne	wynosi zł 100,—

b) rodzicom, których łączny zarobek nie przekroczy 900 zł mies., wypłacać się będzie ponadto dodatek „mleczny“ w wysokości 10 zł mies. na każde dziecko, nie mające ukończonych 7 lat. Dodatek mleczny wypłacany będzie jednocześnie z zasiłkiem rodzinnym i na tych samych zasadach.

c) zasiłki rodzinne (na dzieci) w wysokości podanej w pkt 12 a) oraz dodatek mleczny w wysokości 10 zł miesięcznie wypłacać należy co miesiąc, począwszy od wypłaty dokonywanej w styczniu 1953 roku.

13 Stypendia dla słuchaczy szkół wyższych i uczniów szkół średnich ogólnokształcących i za-

wodowych wszystkich typów podwyższa się z dniem 1. I. 1953 r. o 25%.

14 Diety za czas podróży służbowej do m. st. Warszawy, m. Łodzi i miast będących siedzibą Wojewódzkich Rad Narodowych ustala się na zł 21,— dziennie; przy przejazdach do pozostałych miejscowości — zł 18,—

15 Celem ograniczenia podwyżki ceny dań podstawowych w stołówkach pracowniczych, domów młodzieżowych, studentów i uczniowskich, przynajmniej tym stołówkom odpowiednio zróżnicowaną miesięczną dotacją budżetową. Wysokość i tryb dotacji ustalone będą odrębnym zarządzeniem.

(Ciąg dalszy na str. 3)

NIEDZIELA

4 STYCZEŃ

RZESZÓW
Dyzur nocny: Apteka Społeczna nr 18, Plac Stalinia 81.

Apteka Społeczna nr 4, ul. Dąbrowskiego 56, tel. 10-34

Pogotowie Ratunkowe: ul. Grodzisko 6, tel. 09

Straż Pożarna: ul. Mickiewicza 10, tel. 08

JAROSŁAW
Pogotowie Ratunkowe: ul. Pontatowskiego 29, tel. 09

PRZEWORSK
Pogotowie Ratunkowe: ul. Kolejowa 150, tel. 09

DEBICA
Pogotowie Ratunkowe: ul. Gawryśka 2, tel. 09

LANCUT
Pogotowie Ratunkowe: Plac Soubskiego 17, tel. 09

PRZEMYSŁ
Pogotowie Ratunkowe: ul. Tarnawskiego 8, tel. 09

SANOK
Pogotowie Ratunkowe: ul. Daszyńskiego 15, tel. 09

JASŁO
Pogotowie Ratunkowe: ul. Czackiego 3, tel. 09

Uwaga: W'adomości dziennika rzeszowskiego można odbierać tylko przez głośniki radiowęzłów.

„Bajka o ziemi“ w Teatrze „Małego Widza“ w Przemyslu

Teatr „Małego Widza“ w Przemyslu wystawi dnia 6 stycznia br. o godz. 14.30 w sali Powiatowego Domu Kultury — obrazek sceniczny w trzech odsłonach pt. „Bajka o ziemi“

Dyplomy uznania dla aktywistów Frontu Narodowego

Ostatnio w Prez. MRN w Rzeszowie przewodniczący Miejskiego Komitetu Frontu Narodowego ob. Swider wręczył wyróżnionym członkom komitetów obwodowych dy-

Gazetki ścienne LPZ zapelnic treścią o pracy kól

Na pierwszy konkurs zorganizowany przez Zarząd Wojewódzkiej Ligi Przyjaciół Ziemi nadesłano 21 gazetek z terenu województwa. Konkurs ten stanowić miał sprawdzian, czy i w jakim stopniu gazetki ścienne, wydawane przez zespoły redakcyjne spełniają rolę propagatora i organizatora działalności kół LPZ na terenie zakładów pracy, instytucji i szkół.

Na 21 nadesłanych gazetek ściennej 8 zaledwie było związanych tematycznie z życiem kofa. Niektóre z nich, np. gazetka ściennej sekcji strzelniczej przy klubie Zarządu Powiatowego LPZ w Łańcucie...

Na 13 dni przed terminem
Na 13 dni przed zakończeniem roku wykonała plan produkcji załoga Zakładów Produkcji Pomocniczej w Rzemieniu...

ZAKŁADY WZPT
Wojewódzki Zarząd Przemysłu Terenowego wykonał plan produkcji trzeciego roku Sześciolatki w dniu 19 grudnia...

Również brzożowska fabryka grzebieli pracuje od 24 listopada na poczet czwartego roku sześciolatki.

Takie właśnie gazetki nadesłało koło z Technikum w Jaśle, Technikum Handlowego w Jarosławiu, Liceum Plastyczne go w Sędziszowie, z Banku Inwestycyjnego.

Komisja konkursowa, w skład której wchodził również przedstawiciel prasy, po dokonaniu dokładnej oceny wszy-

„dobrych“ chęci bibliotekarki wcale nie doceniają młodociani amatorzy literatury z gromady Dąbrowa, którzy w długich ogonkach i długimi godzinami wyczekują u zamkniętych wrót czytelnia...

Niestety „dobrych“ chęci bibliotekarki wcale nie doceniają młodociani amatorzy literatury z gromady Dąbrowa...

NIE MA GDZIE WRZUCAC
bo dla mieszkańców Staronitwy oraz ulic Lan-giewiczza i Jagiellońskiej naj-

Z MIASTA I POWIATU

DOBRE CHĘCI

Dlaczego zaraz dopatrywać się czegoś złego w postępowaniu ob. K. Kwaśniewskiej, która, zastępując pracownicę biblioteki gromadzkiej w Dąbrowie (gm. Swilcza) zamyka się tam na 4 spusty i nie wpuszcza nikogo.

Niestety „dobrych“ chęci bibliotekarki wcale nie doceniają młodociani amatorzy literatury z gromady Dąbrowa, którzy w długich ogonkach i długimi godzinami wyczekują u zamkniętych wrót czytelnia...

NIE MA GDZIE WRZUCAC
bo dla mieszkańców Staronitwy oraz ulic Lan-giewiczza i Jagiellońskiej naj-

blizsza skrzynka na listy znajduje się dopiero przy budynku Poczty Główniej.

Czym kieruje się kierownictwo poczty i dlaczego nie chce uczynić zadość prośbie mieszkańców tej dzielnicy, którzy pragną „uprawić“ korespondencję muszą z byle listem czy pocztówką błądząc 2 km po słynnym tamtejszym błoku?

Wszyscy zetempowcy Liceum Ogólnokształcącego w Kolbuszowej wzięli udział w stołskowej sprzedaży książek

Wszyscy zetempowcy Liceum Ogólnokształcącego w Kolbuszowej wzięli udział w stołskowej sprzedaży książek

Wszystkie drużyny grające w 1952 roku o mistrzostwo I, II, III i IV klasy przydzielone zostaną do poszczególnych klas rozgrywkowych...

Wszystkie drużyny grające w 1952 roku o mistrzostwo I, II, III i IV klasy przydzielone zostaną do poszczególnych klas rozgrywkowych...

Wszystkie drużyny grające w 1952 roku o mistrzostwo I, II, III i IV klasy przydzielone zostaną do poszczególnych klas rozgrywkowych...

Wszystkie drużyny grające w 1952 roku o mistrzostwo I, II, III i IV klasy przydzielone zostaną do poszczególnych klas rozgrywkowych...

Wszystkie drużyny grające w 1952 roku o mistrzostwo I, II, III i IV klasy przydzielone zostaną do poszczególnych klas rozgrywkowych...

Wszystkie drużyny grające w 1952 roku o mistrzostwo I, II, III i IV klasy przydzielone zostaną do poszczególnych klas rozgrywkowych...

Wszystkie drużyny grające w 1952 roku o mistrzostwo I, II, III i IV klasy przydzielone zostaną do poszczególnych klas rozgrywkowych...

Wszystkie drużyny grające w 1952 roku o mistrzostwo I, II, III i IV klasy przydzielone zostaną do poszczególnych klas rozgrywkowych...

Wszystkie drużyny grające w 1952 roku o mistrzostwo I, II, III i IV klasy przydzielone zostaną do poszczególnych klas rozgrywkowych...

Wszystkie drużyny grające w 1952 roku o mistrzostwo I, II, III i IV klasy przydzielone zostaną do poszczególnych klas rozgrywkowych...

Wyród ksiżek

CZWARTY ZJEDNOCZENIOWY ZJAZD SDPRR

Nakładem „Książki i Wiedzy“ ukazała się praca R. Markowej pt. „Czwarty (Zjednoczeniowy) Zjazd SDPRR(1906)“.

Praca R. Markowej omawia szczegółowo sytuację w Rosji i w partii w przeddzień IV Zjazdu SDPRR oraz przygotowania do zjazdu.

W tym konkursie, podobnie jak i w wielu innych, nie obyło się bez ustawicznie powtarzającego się błędu. I tu znalazły się gazetki ścienne zbiorone tylko i wyłącznie na konkurs z tą myślą, by „godnie“ prezentowały się graficznie.

Z CAŁEGO WOJEWÓDZTWA

Zarząd szkolny ZMP przy Państwowym Liceum w Łańcucie zorganizował w klasowych kołach ZMP szkolenie, na którym uczniowie studują materiały XIX Zjazdu KPZR.

Wszystkie drużyny grające w 1952 roku o mistrzostwo I, II, III i IV klasy przydzielone zostaną do poszczególnych klas rozgrywkowych...

Wszystkie drużyny grające w 1952 roku o mistrzostwo I, II, III i IV klasy przydzielone zostaną do poszczególnych klas rozgrywkowych...

Wszystkie drużyny grające w 1952 roku o mistrzostwo I, II, III i IV klasy przydzielone zostaną do poszczególnych klas rozgrywkowych...

Wszystkie drużyny grające w 1952 roku o mistrzostwo I, II, III i IV klasy przydzielone zostaną do poszczególnych klas rozgrywkowych...

Wszystkie drużyny grające w 1952 roku o mistrzostwo I, II, III i IV klasy przydzielone zostaną do poszczególnych klas rozgrywkowych...

Wszystkie drużyny grające w 1952 roku o mistrzostwo I, II, III i IV klasy przydzielone zostaną do poszczególnych klas rozgrywkowych...

Wszystkie drużyny grające w 1952 roku o mistrzostwo I, II, III i IV klasy przydzielone zostaną do poszczególnych klas rozgrywkowych...

Wszystkie drużyny grające w 1952 roku o mistrzostwo I, II, III i IV klasy przydzielone zostaną do poszczególnych klas rozgrywkowych...

Wszystkie drużyny grające w 1952 roku o mistrzostwo I, II, III i IV klasy przydzielone zostaną do poszczególnych klas rozgrywkowych...

Wszystkie drużyny grające w 1952 roku o mistrzostwo I, II, III i IV klasy przydzielone zostaną do poszczególnych klas rozgrywkowych...

Wszystkie drużyny grające w 1952 roku o mistrzostwo I, II, III i IV klasy przydzielone zostaną do poszczególnych klas rozgrywkowych...

Wszystkie drużyny grające w 1952 roku o mistrzostwo I, II, III i IV klasy przydzielone zostaną do poszczególnych klas rozgrywkowych...

Wszystkie drużyny grające w 1952 roku o mistrzostwo I, II, III i IV klasy przydzielone zostaną do poszczególnych klas rozgrywkowych...

Wszystkie drużyny grające w 1952 roku o mistrzostwo I, II, III i IV klasy przydzielone zostaną do poszczególnych klas rozgrywkowych...

Wszystkie drużyny grające w 1952 roku o mistrzostwo I, II, III i IV klasy przydzielone zostaną do poszczególnych klas rozgrywkowych...

Wszystkie drużyny grające w 1952 roku o mistrzostwo I, II, III i IV klasy przydzielone zostaną do poszczególnych klas rozgrywkowych...

Wszystkie drużyny grające w 1952 roku o mistrzostwo I, II, III i IV klasy przydzielone zostaną do poszczególnych klas rozgrywkowych...

Wszystkie drużyny grające w 1952 roku o mistrzostwo I, II, III i IV klasy przydzielone zostaną do poszczególnych klas rozgrywkowych...

Wszystkie drużyny grające w 1952 roku o mistrzostwo I, II, III i IV klasy przydzielone zostaną do poszczególnych klas rozgrywkowych...

Wszystkie drużyny grające w 1952 roku o mistrzostwo I, II, III i IV klasy przydzielone zostaną do poszczególnych klas rozgrywkowych...

A jednak Rzeszów z Lublinem...

Reforma systemu rozgrywek piłkarskich

Reforma systemu rozgrywek piłkarskich
W II Lidze 14 drużyn
Doświadczenia 1952 roku wskazują, że ustawienie dotychczasowej II Ligi nie było słuszne.

Reforma systemu rozgrywek piłkarskich
W II Lidze 14 drużyn
Doświadczenia 1952 roku wskazują, że ustawienie dotychczasowej II Ligi nie było słuszne.

Reforma systemu rozgrywek piłkarskich
W II Lidze 14 drużyn
Doświadczenia 1952 roku wskazują, że ustawienie dotychczasowej II Ligi nie było słuszne.

Reforma systemu rozgrywek piłkarskich
W II Lidze 14 drużyn
Doświadczenia 1952 roku wskazują, że ustawienie dotychczasowej II Ligi nie było słuszne.

Doświadczenia 1952 roku wskazują, że ustawienie dotychczasowej II Ligi nie było słuszne. Mieliśmy w niej poważne różnice w poziomie poszczególnych drużyn.

Doświadczenia 1952 roku wskazują, że ustawienie dotychczasowej II Ligi nie było słuszne. Mieliśmy w niej poważne różnice w poziomie poszczególnych drużyn.

Doświadczenia 1952 roku wskazują, że ustawienie dotychczasowej II Ligi nie było słuszne. Mieliśmy w niej poważne różnice w poziomie poszczególnych drużyn.

Doświadczenia 1952 roku wskazują, że ustawienie dotychczasowej II Ligi nie było słuszne. Mieliśmy w niej poważne różnice w poziomie poszczególnych drużyn.